

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 marca 2015 roku (data prezentaty) D. P. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 4.075,15 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w podwójnej wysokości oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 25 czerwca 2013 roku z winy osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego doszło do wypadku, wskutek którego pojazd powódki uległ uszkodzeniu. Samochód został odholowany z miejsca zdarzenia na płatny parking . Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 26 czerwca 2013 roku podając, że uszkodzeniu uległ nie tylko pojazd ale również przewożone w pojeździe ruchomości. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę dopiero w dniu 19 września 2013 roku kiedy to powódka została poinformowana o wysokości wyliczonego odszkodowania oraz o uznaniu szkody za całkowitą. Już wcześniej, w dniu 12 września 2013 roku, mając ustne informacje, że szkoda będzie uznana za całkowitą, powódka odebrała pojazd z parkingu i uiściła koszty parkowania i holowania w wysokości 1949,55 złotych oraz dokonała kasacji pojazdu. Pozwany z tego tytułu wypłacił jedynie kwotę częściową, przyjmując zasadność parkowania przez 7 dni a ponadto odmówił wypłaty odszkodowania za uszkodzone rzeczy ruchome. Pismem z dnia 1 lipca 2014 roku doręczonym w dniu 3 lipca 2014 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem jednak pozwany odmówił zapłaty. Powódka podała, że domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 867,15 złotych tytułem dopłaty odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów parkowania , 279 złotych odszkodowania za zniszczone w wypadku okulary, 2.000 złotych za zniszczony laptop (powódka zakupiła we wrześniu 2013 roku porównywalny laptop do zniszczonego za kwotę 2490 złotych), 899 złotych za zniszczony aparat fotograficzny, 30 złotych za pisemną opinię odnośnie uszkodzenia aparatu fotograficznego. Jako podstawę prawną roszczenia wskazała art. 361 §2 kc. Roszczenie o odsetki uzasadniała upływem 30 dniowego terminu na spełnienie roszczenia od dnia zawiadomienia o szkodzie w dniu 26 czerwca 2013 roku.

(pozew k.4-7)

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności co do zasady natomiast kwestionuje wysokość roszczenia powódki. Wskazał, iż powódka otrzymała informację o rozliczeniu szkody jako całkowitej już w dniu 19 lipca 2013 roku a w takiej sytuacji zasadny uznaje się najem samochodu zastępczego za okres od dnia powstania szkody do dnia poinformowania pozwanego o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej. Podniósł, że w niniejszej sprawie pozwany uznał dodatkowo 7 dni parkowania pojazdu na zagospodarowanie wraku w związku z powyższym zasadny był okres parkowania pojazdu wynoszący 37 dni. Pozwany wskazywał na obowiązek powódki minimalizowania skutków szkody oraz współpracy z ubezpieczycielem . Brak jest podstaw do obciążania ubezpieczyciela kosztami najmu zastępczego za okres długotrwałego , nieuzasadnionego okolicznościami najmu pojazdu. Odnosząc się do roszczenia powódki w zakresie zniszczonych ruchomości pozwany podnosił, iż należy je uznać za nieudowodnione albowiem powódka nie uwzględniła tego, że sprzęt elektroniczny poddany jest szybkiemu postępowi technicznemu i traci na wartości ok. 30-60% swej wartości rocznie.

(odpowiedź na pozew k. 21-22)

Przed zamknięciem rozprawy powódka sprecyzowała, że domaga się zapłaty od pozwanego kwoty 2000 złotych za uszkodzony laptop, z uwagi na uiszczenie przez pozwanego z tego tytułu w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 490 złotych.

(k. 31)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 czerwca 2013 roku na trasie W.- K. doszło do wypadku, w którym uszkodzeniu uległ pojazd powódki D. P.- F. (...) o nr rej. (...). Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W..

(bezsporne, pozew k. 5)

Pojazd powódki został odholowany po wypadku na płatny parking w C., gdzie przebywał do dnia 12 września 2013 roku. Za holowanie pojazdu i parkowanie przez okres 79 dni Pomoc (...) wystawiła powódce faktury na kwotę 1199,25 złotych i kwotę 750,30 złotych. Powódka zabrała pojazd z parkingu po uzyskaniu ustnej informacji o zamiarze ubezpieczyciela rozliczenia szkody jako całkowitej.

(dowód: faktury k. 13-14, pozew k. 5)

W wypadku uszkodzeniu uległy również ruchomości przewożone w pojeździe w postaci między innymi :

- okularów , zakupionych w dniu 21 czerwca 2013 roku za kwotę 279 złotych,
- aparatu fotograficznego marki P., zakupionego w dniu 28 grudnia 2007 roku za kwotę 899 złotych,
- komputera przenośnego (laptopa) marki D. (...), odkupionego przez powódkę od poprzedniego właściciela po cztero miesięcznym okresie używania, zakupionego w dniu 10 czerwca 2009 roku za cenę 2695 złotych.

Zarówno naprawa aparatu jak i komputera nie była możliwa i ekonomicznie uzasadniona. Powódka zakupiła komputer o podobnych parametrach za kwotę 2490 złotych. Za ekspertyzę odnośnie możliwości naprawy aparatu fotograficznego powódka zapłaciła 30 złotych

(dowód : dokumentacja zdjęciowa w aktach szkody – płyta CD k.23, faktury k.8,9 , 11, oświadczenie k. 10, ekspertyza k. 12, zeznania powódki k. 31)

W dniu 27 czerwca 2013 roku powódka zgłosiła szkodę pozwanemu . W toku postępowania likwidacyjnego zgłosiła również szkodę osobową , związaną z doznanymi obrażeniami ciała i leczeniem.

(dowód : odpowiedź na pozew k. 22, akta szkody na płycie CD)

Powódka przedstawiła pozwanemu w toku postępowania likwidacyjnego w/w faktury dotyczące przedmiotów uszkodzonych w wypadku.

(dowód : akta szkody na płycie CD)

Pozwany częściowo zapłacił powódce zwrot kosztów holowania i parkowania pojazdu. Do zapłaty z tego tytułu pozostała kwota 867,15 złotych.

Pozwany zapłacił również powódce kwotę 490 złotych jako odszkodowanie za zniszczony laptop.

(bezsporne, pozew k. 6, oświadczenie powódki k. 31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody z dokumentów, złożonych do akt sprawy i znajdujących się na płycie CD, których zgodność z oryginałami nie była przez strony kwestionowana. Sąd uznał za niebudzący żadnych wątpliwości fakt uszkodzenia w wypadku opisanych w pozwie okularów, aparatu fotograficznego i laptopa albowiem zdjęcia tych przedmiotów dokumentujące uszkodzenia znajdują się w aktach szkody. Sąd oparł się

również na zeznaniach powódki jako zbieżnych z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, co do zasady nie znajdując podstaw do ich podważenia.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustaleń dokonanych w sprawie, roszczenie strony powodowej należało uznać za uzasadnione praktycznie w całości.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z § 4 tego przepisu uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Do ustalenia pojęcia szkody i zakresu odszkodowania zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. szkodą jest różnica między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem jego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie. Szkada powstaje już w momencie wypadku komunikacyjnego i podlega naprawieniu przez zakład ubezpieczeń według zasad określonych w 363 k.c.

W niniejszej sprawie powódka dochodziła odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku kolizji, której sprawcą była osobą ubezpieconą w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Domagała się od pozwanego zwrotu poniesionych kosztów parkowania pojazdu jak również zapłaty odszkodowania za uszkodzone w wypadku ruchomości. Strona pozwana kwestionowała roszczenie powódki jedynie co do wysokości.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że częściowo odpowiedź na pozew nie dotyczy w ogóle stanu faktycznego w niniejszej sprawie – pozwany podnosi w niej bowiem kwestie związane z najmem pojazdu zastępczego, a w pozwie powódka takiego roszczenia w ogóle nie sformułowała. Pozwany wskazywał, że jako uzasadniony przyjął czas parkowania pojazdu przez okres 37 dni tj. od daty zdarzenia do chwili, gdy powódka dowiedziała się o rozliczeniu szkody jako całkowitej. Miało to nastąpić w dniu 19 lipca 2013 roku. Tymczasem fakt ten nie wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie- w szczególności z dołączonych na płycie CD akt szkody, w których brak jest nawet decyzji o przyznaniu powódce odszkodowania i przyjęciu odpowiedzialności za zdarzenie. W tym zakresie to na stronie pozwanej ciążył obowiązek wykazania kiedy dokładnie powódka dowiedziała się o rozliczeniu szkody jako całkowitej albowiem z tego faktu pozwany wywodzi skutki prawne. Pozwany nie przedstawił na tą okoliczność żadnego dowodu. Tym samym, w ocenie Sądu, należy podzielić stanowisko powódki, iż pojazd nie był przechowywany na parkingu ponad okres uzasadniony okolicznościami sprawy, i został odebrany po uzyskaniu przez nią ustnej informacji o rozliczeniu szkody jako całkowitej a jednocześnie przed dniem uzyskania przez nią odszkodowania. Tym samym pozostała do zapłaty z obu faktur dotyczących holowania i parkowania pojazdu kwota 867,15 złotych pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą i podlega wyrównaniu przez pozwanego.

Odnosząc się do kwestii zniszczonych w wyniku wypadku ruchomości wskazać należy, iż powódka, stosownie do wymogów art. 6 kc i 232 kpc wykazała fakt ich posiadania (przedstawiła dowody zakupu) a ubezpieczyciel miał możliwość oceny uszkodzonych rzeczy na podstawie zdjęć dostarczonych przez powódkę w toku postępowania likwidacyjnego. Biorąc pod uwagę stanowisko pozwanego wyrażone w odpowiedzi na pozew, spór między stronami dotyczył jedynie wartości tych przedmiotów, a w zasadzie sprzętu elektronicznego. Pozwany w ogóle nie odniósł się do wartości uszkodzonych okularów, które z uwagi na fakt, iż zostały nabyte kilka dni przed zdarzeniem za kwotę 279 złotych, nie budzą żadnych wątpliwości co do konieczności zwrotu pełnej kwoty zakupu i uznania jej za element doznanej szkody, za którą odpowiada pozwany.

Pozwany argumentował, iż wartość sprzętu elektronicznego podawana przez powódkę została zawyżona, z uwagi na utratę wartości, rocznie w wysokości ok. 30-60%.

W ocenie Sądu, powyższe twierdzenia należy uznać za całkowicie nieudowodnione. O ile pozwany twierdził, że wartość ruchomości wskazana przez powódkę, wynikająca z faktur zakupu, została zawyżona, winien tą okoliczność udowodnić gdyż to on z okoliczności tej wywodzi skutki prawne. Tymczasem strona pozwana zaniechała jakiejkolwiek inicjatywy dowodowej w tym zakresie. W szczególności, nie udowodniła, że taki sam (lub o zbliżonych parametrach technicznych) aparat fotograficzny i laptop jak powódki obecnie mają wartość w zasadzie znikomą (biorąc pod uwagę stanowisko pozwanego o rocznej utracie wartości rzędu 30-60%)

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zasadą jest zasada pełnego odszkodowania, sformułowana w art. 361 § 2 k.c. Dłużnik zobowiązany jest bowiem do doprowadzenia majątku poszkodowanego do takiego stanu, jaki istniałby gdyby nie zaszło zdarzenia szkodzące i jego następstwa.

W ocenie Sądu, powyższa zasada naprawienia szkody ma zastosowanie również do uszkodzonych w wyniku wypadku ruchomości, nie podlegających naprawie z uwagi na stopień uszkodzenia. Nie ma podstaw do uznania, że powódka winna pomniejszyć wartość uszkodzonych ruchomości z uwagi na tzw. amortyzację – czyli utratę wartości rynkowej rzeczy używanej w stosunku co ceny rzeczy nowej. Jest oczywistym, że uszkodzony aparat fotograficzny i laptop były rzeczami używanymi wcześniej przez powódkę nie mniej jednak aparat został zakupiony przez powódkę jako nowy a komputer w chwili zakupu był użytkowany przez okres 4 miesięcy zatem był to sprzęt praktycznie rzecz biorąc nie posiadający śladów zużycia. Podkreślenia wymaga, że nie sposób ustalić w jakim stanie technicznym, w jakim rzeczywistym stopniu zużycia, jak przechowywane i jak konserwowane są dostępne na rynku wtórnym rzeczy używane, w tym sprzęt fotograficzny i elektroniczny. Z tych względów, w ocenie Sądu, w celu realizacji zasady pełnej kompensacji szkody należy przyjąć iż szkodę w tym przypadku stanowi wartość zakupu zniszczonego aparatu P. (899 złotych) kwota 30 złotych uiszczona w związku z ekspertyzą aparatu (pozostająca w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę) oraz kwota 2000 złotych pozostająca do dopłaty za zakup przez powódkę komputera o zbliżonych parametrach co uszkodzony . Z tych względów, na podstawie art. 361 k.c., 363 k.c. i 822 k.c., orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc, od dnia doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu w niniejszej sprawie. Strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek od żądanej kwoty od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, argumentując, iż szkodę zgłosiła w dniu 26 czerwca 2013 roku tj. przy założeniu 30 dniowego terminu na spełnienie świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia. Tymczasem zgłoszenie szkody nie oznacza, iż pozwany zobowiązany jest do spełnienia w powyższym terminie wszelkich możliwych roszczeń wynikających z przedmiotowego wypadku. Szkada została przez powódkę zgłoszona w dniu 27 czerwca 2013 roku (w zakresie doznanych obrażeń ciała i uszkodzenia pojazdu) natomiast zważywszy na fakt wystawienia faktur za holowanie i parkowanie w dniu 29 lipca 2013 roku i 27 września 2013 roku nie jest możliwe uznanie, że pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, które nie zostało przez powódkę sprecyzowane w zgłoszeniu szkody (nie było jeszcze wówczas wymagalne) . Z dokumentacji akt szkody nie wynika również kiedy zostało skonkretyzowane co do wysokości roszczenie o odszkodowanie za uszkodzone ruchomości. Z kolei strona powodowa powołując się w pozwie na fakt wezwania pozwanego do zapłaty w/w kwot przed wszczęciem procesu takiego wezwania do akt sprawy nie dołączyła. W takiej sytuacji, w ocenie Sądu, uznać należy, że pozwany dopiero z chwilą doręczenia mu odpisu pozwu pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, co uzasadnia na podstawie art. 481 kc zasądzenie odsetek od tej daty a w pozostałym zakresie oddalenie powództwa o odsetki.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy. Z tych przyczyn Sąd zasądził od pozwanego, jako strony przegrywającej, na rzecz powódki zwrot poniesionych przez nią kosztów procesu w kwocie 821 zł, w tym: 204 zł tytułem opłaty od pozwu , 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa oraz 600 zł tytułem zastępstwa procesowego (ustalonego na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) W ocenie Sądu, brak jest podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w

podwójnej minimalnej wysokości albowiem nie uzasadnia tego ani stopień skomplikowania sprawy ani nakład pracy pełnomocnika .